

# Madagaskar

Madagaskar

DreamWorks leverer lettfordøyd underholdning uten at de kraftigste superlativene trekkes frem av den grunn. De sparer vi til Pixar.

Madagascar  
Eric Darnell, Tom McGrath  
DreamWorks Animation, PDI  
2005  
Universal Pictures  
16:9 (1.85:1)  
Dolby Digital 5.1  
88 min.  
2

4

I love the people!

DreamWorks SKG - hjertebarbet til Steven Spielberg, Jeffrey Katzenberg og David Geffen - dundret inn på animasjonssenen i 1998 med *Antz* og fulgte opp med megasuksessen *Shrek* i 2001. Kvaliteten har variert både når det gjelder animasjon og manus, men suksessen har vært relativt stabil for selskapet. Så stabil at de har blitt en reell trussel for Disney/Pixar-hegemoniet når det kommer til å levere 3D-dataanimasjon for hele familien.

Selskapet har aldri lagt skjul på sin agenda; her legges kvalitet på hylla, og alle penga satset på kvantitet. DreamWorks formelig spyr ut filmer (i hvert fall sammenliknet med 3-års syklusene til Pixar), og planlegger å leverer to animerte langfilmer hvert år i tiden fremover. Oppfølgere planlegges over en lav sko og superkjendiser hyres inn for å løfte salgbarheten. Hvor lenge vil publikum la seg lokke og hvor bra er egentlig produktene?

Som en åpenbar «underdog» har DreamWorks brukt mye energi på å fremstå som annerledes i sin kamp mot de nærmest uovervinnelige kvalitetene til Pixar - både når det gjelder manus og teknikk. Da

*Shrek* kom var den utpregede bruken av hitlåter inkorporert i filmen en nyvinning og har blitt et kjennetegn ved DreamWorks-produksjoner. Likeså har den glatte, typiske 3D-looken blitt et varemerke, hvor enhver karakter ser ut som et nykjøpt leketøy. Nok et tegn på at du ser en DreamWork-film er den uendelige rekken med kjendisskuespillere som leverer stemmer til karakterene. Det begynte med Sylvester Stallone, Woody Allen og Jennifer Lopez i *Antz* og har eskalert siden.



*Madagaskar* innehar alle disse kjennetegnene og er en typisk DreamWorks-produksjon. Historien begynner i New York Zoo hvor sebraen Marty har sett seg lei av det innestengte og rutinepregede livet det innebærer å være en zoologisk attraksjon. Så når noen konspiratoriske pingviner rømmer, slår han følge med sine nærmeste venner - løven Alex, sjiraffen Melman og flodhesten Gloria - hakk i hel. Villmarken er målet og ferden fører dem ut på dypt vann gjennom trange t-banevogner og endelig til Grand Central Station hvor eventyret ser ut til å ende.

Som straff for sine ugjerninger tvangsflyttes våre venner til et naturreservat i Kenya, men de slupingvinene vil det annerledes. Gjennom et nøye planlagt mytteri endres planene og - presto! - pingvinene er på vei til iskalde farevann og våre firbeinte venner havner på Madagaskar. Her venter en rekke utfordringer for oppmerksomhetssøkende dyrehageokkupanter, og møtet med naturen, den fremmede kulturen og ikke minst en gjeng lemurer blir mer enn våre venner greier å takle. I løpet av kort tid kommer dyrene i kontakt med sitt virkelige jeg og gamle vennskap settes på prøve av instinktet.

DreamWorks byr som alltid på fartsfylt moro, fullstappet med fengende musikk (I like to move it, move it), morsomme one-liners (you don't see that on Animal Planet) og kjente stemmer (Ben Stiller, Chris Rock, David Schwimmer). Uheldigvis pakkes det hele inn i ganske dårlig animasjon, som gjør at filmen ikke når opp til kvalitetsnivået hvor Pixar stadig leverer varene. Madagaskar blir som fast-food sammenliknet med Pixars fullendte produksjoner - ja visst er det fristende å se på, og jammen smaker det ikke godt også, men i lengden er det utilfredsstillende. Mors kjøttkaker - eller Pixar om du vil - er bedre.



Det forhindrer ikke at jeg har kost meg med *Madagaskar*. Det er mange morsomme øyeblikk underveis på denne forunderlige reisen. De dødelige pingvinene er høydepunktet, og kunne gjerne fått mer tid på skjermen. Jeg liker også godt David Schwimmers ynkelige fremstilling av hypokondersjiraffen Melman og digger den selvutnevnte lemurkongen Julien som er strålende portrettert av Sacha Baron Cohen, også kjent som Ali G. Disse to karakterene fremhever også ujevnhetene i den norske versjonen hvor Bård Tufte Johansen er skuffende som Melman, mens Robert Stoltenberg er underholdende som Julien.

Manuset er filmens sterkeste side. Det er friskt og morsomt, og historien henger passelig på greip. Vi spares for utpregede sentimentale overdrivelser til tross for buddyfilm-koblingen mellom Marty og Alex. Jeg stiller dog et spørsmål om hvor godt filmen fungerer for primærmålgruppen barn, siden humoren er ganske kompleks, referansene er rettet mot foreldrene og karakterene er relativt snakkesalige. Det er en del slap-stick med kjeitete sjiraffer og apekatter som raper, men dette virker først og fremst som en film for ungdom og unge voksne. Min 3-åring synger riktig nok «I like to move it, move it» på oppfordring, men filmen har ikke gjort samme evigvarende inntrykk som

*Askepott* eller  
*Løvenes konge*.

På det animasjonstekniske kan ikke DreamWorks hamle opp med de store gutta i Pixar, og med *Madagaskar* ser det ikke ut til at de engang gidder å forsøke. Filmen er holdt i et rasende tempo og karakterene hopper fra scene til scene slik at filmen får et hakkete preg. Med Shrek-filmene fikk jeg et inntrykk av at DreamWorks virkelig hadde ambisjoner om å nå opp til Pixar, men med *Stor ståhai* og

*Madagaskar* har de lagt de tekniske ambisjonene på hylla. Karakterdesignen er bra nok, jeg liker spesielt utformingen av Marty og Melman, men å sette karakteren i bevegelse byr på utfordringer som DreamWorks ikke makter å lande skikkelig.

Som en oppsummering er *Madagaskar* god underholdning som gir umiddelbar tilfredsstillelse, men når filmen er fordøyd dukker det opp en tomhetsfølelse som kun kan dekkes av filmer med mer substans og varige kvaliteter.



#### **Utgivelsen:**

Som man forventer av nyproduserte filmer ser *Madagaskar* bra ut. Overføringen til DVD-formatet er vellykket i mine øyne. Filmen er fargesprakende og dette gjengis meget godt. Det er små komprimeringsfeil å se underveis, men ikke nok til å svekke opplevelsen. Lyden er mindre imponerende. Dolby 5.1-miksen går utover dialogen som virker for lavt mikset sammenliknet med musikk og effekter. Dette er en stor svakhet siden store deler av humoren er dialogdrevet og mange poenger drukner i miksen. Jeg måtte faktisk aktivere tekstingen for å henge med til tider.

Ekstramaterialet er relativt rikholdig til en enkelutgivelse å være. Vi får et morsomt gjensyn med pingvinene i kortfilmen

*Oppdrag jul*. Den potensielle landsplagelåta I Like to Move It, Move It inkluderes som musikkvideo og det er mer moro for barna med noen enkle spill og interaktive aktiviteter.

En håndfull dokumentarer gir et innblikk i produksjonen hvor hovedfokuset, i salgsbarhetens navn, legges på skuespillerne bak stemmene. Det gis dog noen innsikter i den tekniske produksjonen også. Passelig overfladisk. Samlet sett en grei utgivelse av en lettfordøyelig, men underholdende affære.

**Anmeldt av Tom-Erik Lønnerød, 06.06.06**

**Anmeldelsen publiseres i samarbeid med Hjemmekinoguiden [DVDnett.no](http://DVDnett.no)**

#### **Relaterte utgivelser:**

[Antz \[Signature Collection\]](#)

Ja  
[madagaskar\\_cover;](#)